

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Малко Търново, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАЛКО ТЪРНОВО, П НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и осми август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен М. Дойков

при участието на секретаря Дора Ж. Папуджикова
като разгледа докладваното от Пламен М. Дойков Административно
наказателно дело № 20232140200048 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д- 63д от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба, подадена от А. В. Я., ЕГН: *****, с адрес: с. Звездец, общ. Малко Търново, ул. „Хр. См.“ № 39 чрез адв. А. А., АК гр. Бургас, гр. Бургас, ул. „Оборище“ № 85 срещу Наказателно постановление № 23-0299-000076 от 21.06.2023г., издадено от Мавер Тодоров – Началник РУ МВР Малко Търново, с което на жалбоподателя на основание чл. 638, ал. 5 от КЗ му е наложено наказание „глоба“ в размер на 800.00лева за нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ. Наказанието е наложено на Я. за това, че на 18.05.2023г. в 11.29часа, в с. Звездец, на ул. „Михаил Шивачев“ до дом № 1 в посока ул. „Петрова нива“ е управлявал МПС – мотоциклет „CEZET 350“, червен на цвят, с рама № TLZ*****HS0***** и двигател № *****, като при проверката е установено, че като лице, което не е собственик на посоченото МПС, не представя валидна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите, а установеното нарушение е извършено при повторност.

Недоволен от така наложеното наказание А. В. Я. обжалва наказателното постановление чрез адв. А. А., АК гр. Бургас. Жалбоподателят твърди, че наказателното постановление и АУАН противоречат на материалния закон, издадени са в нарушение на процесуалните правила, били необосновани и неправилни. Твърди се, че съставените АУАН и НП не отговаряли на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В НП не били описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението, налице била обща формулировка, която била формално преписана от закона. Не били налице правни и фактически основания за налагане на глоба по реда на чл. 638, ал. 5 от КЗ в размер на 800.00лева. Моли се за отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание наказания не се явява, представлява се от адв. А. А.,

АК гр. Бургас. Жалбата се поддържа. Адвокат А. допълва жалбата си с твърдение, че е нарушена разпоредбата на чл. 259, ал. 1, т. 1 от КЗ, която указвала, че застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите следвало да сключи всеки собственик на регистрирано в страната МПС и което не било спряно от движение. В случая Я. управлявал МПС, което не било регистрирано в страната и нямал задължение да сключи тази застраховка. Моли се за отмяна на наложеното наказание и присъждане на разноски за водене на делото – заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административнонаказващият орган не се явява в съдебно заседание.

Районна прокуратура гр. Бургас, ТО Малко Търново, не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 18.05.2023г. свидетелят М. К. К., мл. автоконтрольор при РУ Малко Търново, изпълнявал служебните си задължения в с. Звездец, общ. Малко Търнов. С него работел и св. А. Я. Д. В 11.29часа двамата полицейски служители спрели за проверка служебно известния им А. В. Я., който управлявал мотоциклет „CEZET 350“, червен на цвят. Превозното средство нямало поставен регистрационен номер. Полицай К. извършил проверка на превозното средство, като установил, че мотоциклетът има рама № TLZ*****HS0***** и двигател № *****. Свидателят поискал от Я. да представи полица за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, но провереното лице не представило такава. Наказаният не представил и документи за регистрация на превозното средство. След справка с ОДЧ РУ Малко Търново се установило, че Я. вече има налагано наказание по реда на чл. 638, ал. 3 от КЗ, като не била изминала една година от влизане в сила на предходното наказателно постановление. Полицай К. съставил АУАН № 005970/ 18.05.2023г., който водачът Я. подписал без да направи възражения. В законоустановения срок срещу А. В. Я. било съставено оспореното Наказателно постановление № 23-0299-000076 от 21.06.2023г.

По делото е изискана справка от Сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Бургас, от която се установява, че МПС – мотоциклет „CEZET 350“ с рама № TLZ*****HS0***** и двигател № ***** не е регистриран в системата на МВР и няма данни за неговия собственик. Представено е копие на НП № 21-0769-004766/ 23.11.2021г. на Сектор „Пътна полиция“ ОД МВР Бургас, влязло в сила на 01.10.2022г., с което на А. В. Я. е наложено наказание по чл. 638, ал. 3 от КЗ – глоба в размер на 400.00лева, за нарушение извършено на 08.11.2021г.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН № 005970/ 18.05.2023г. на РУ Малко Търново, Наказателно постановление № 23-0299-000076 от 21.06.2023г. на Началника на РУ Малко Търново, справка за нарушител/ водач, свидетелските показания на разпитания М. К. К., справка от Сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Бургас и НП № 21-0769-004766/ 23.11.2021г. на Сектор „Пътна полиция“ ОД МВР Бургас.

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от лице имащо правен

интерес, чрез наказващия орган, в законоустановения по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН за това 14- дневен срок. И АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентните органи. При съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения довели до засягане правото на защита на наказания, което да е самостоятелно основание за отмяна на процесното наказателно постановление, а съставените съдържат нужните реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Не е налице и твърдяното нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – ясно и точно е описано извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е реализирано деянието.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

От събраните по делото доказателства по безспорен начин се установи, че на 18.05.2023г. жалбоподателят А. В. Я. е управлявал моторно превозно средство - мотоциклет „CEZET 350“, червен на цвят, с рама № ***** и двигател № *****, без регистрационен номер. Не са събрани данни за собствеността на мотоциклета, като от изготвената справка от Сектор „ПП“ ОД МВР Бургас се установи, че няма данни за собственика му, съотв. Я. не е такъв. При извършената проверка на Я. е установено, че водачът управлява посоченото МПС без за същото да има сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и деянието е извършено след като Я. вече е наказван за същото деяние с НП № 21-0769-004766/ 23.11.2021г. на Сектор „Пътна полиция“ ОД МВР Бургас, влязло с сила на 01.10.2022г.

Разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от НК санкционира всяко лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите – глобата е в размер от 400лева, като наказанието е по – строго в случаите на повторност съгласно ал. 5 – предвидената глоба е в размер на 800.00лева. Определението за повторност е дадено в §1, т. 51 от ДР на КЗ- нарушение, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В случая Я. е наказан вече веднъж с посоченото НП № 21-0769-004766/ 23.11.2021г. на Сектор „Пътна полиция“ ОД МВР Бургас, влязло с сила на 01.10.2022г.

Настоящият състав не приема възражението на защитата, че задължение за сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите имат собствениците на моторни превозни средства, които са регистрирани в страната и липсата на регистрация на процесния мотоциклет не води до задължение за това. На първо място следва да се посочи, че нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ е насочена не към собствениците на превозните средства, а към лицата, които ги управляват, т.е. всички други, но не и собствениците. Наред с това, ако се възприеме виждането на защитата, това би означавало да се поставят в по – неблагоприятно положение изрядните собственици на превозни средства, които са спазили изискванията на ЗДВП, КЗ и Наредба № I- 45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Действително задължението за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е на собственика и е за всяко

регистрирано МПС, което не е спряно от движение (чл. 483, ал. 1 от КЗ), но чл. 481, ал. 3 от КЗ въвежда абсолютна забрана за движение на МПС, за които няма сключена и действаща застраховка „гражданска отговорност“ за водача: „не се допуска движение на моторно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, без водачът да е застрахован по реда на този кодекс“. (в този смисъл Решение № 89/ 25.02.2020г. по КАНД № 1373/ 2019г. на Административен съд гр. Хасково и Решение № 99/ 28.03.2019г. по КАНД № 22/ 2019г. на Административен съд гр. Шумен).

Не са налице основание за прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не се отличава по същността си от други подобни нарушения. При определяне на маловажните случаи при административните нарушения съгласно ТР № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК следва да се съобрази чл. 93, т. 9 от НК, съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по- ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Задължителното застраховане на автомобилите е дейност с голямо обществено значение и подобно нарушение не може да се характеризира като такова с ниска обществена опасност, а дори обратното - това е нарушение с висока степен на обществена опасност, което поставя в сериозен риск всички участници в движението. Ето защо този вид нарушение в настоящия случай не може да се квалифицира като „маловажен“ случай.

Наказанието определено на А. В. Я. е изцяло съобразено с нормата на чл. 638, ал. 5 от КЗ – санкцията е с абсолютно определен размер, като налагайки „глоба“ от 800.00лева наказващият орган правилно е приложил закона.

Предвид всички това , настоящият състав намира, че деянието е осъществено от обективна и субективна страна и следва наказателното постановление да се потвърди изцяло.

По разноските.

Наказващият орган не е направил искане за присъждане на разноски и такива не му се следват. При този изход на делото на жалбоподателят не се дължат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 23-0299-000076 от 21.06.2023г., издадено от Мавер Стефанов Тодоров - Началник РУ МВР Малко Търново, с което на А. В. Я., ЕГН: *****, с адрес: с. Звездец, общ. Малко Търново, ул. „Хр. См.“ № 39, за извършено на 18.05.2023г., в 11.29часа, в с. Звездец, общ. Малко Търново, при управление от него на моторно превозно средство - мотоциклет „CEZET 350“, червен на цвят, с рама № TLZ*****HS0***** и двигател № *****, нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането, на основание чл. 638, ал. 5 от Кодекса за застраховането му е наложено наказание „глоба“ в размер на 800.00лева, като правилно и законосъобразно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Малко Търново: _____